

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 14. marca 2019(*)

„Predhodno odločanje – Socialna varnost – Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb – Uredba (ES) št. 883/2004 – člen 3 – Stvarno področje uporabe – Prispevki od dohodka od premoženja osebe s stalnim prebivališčem v Franciji, ki je vključena v švicarski sistem socialne varnosti – Prispevki, namenjeni financiranju dveh dajatev, s katerima upravlja francoski državni solidarnostni sklad za samostojnost – Neposredna in dovolj upoštevna zveza z določenimi področji socialne varnosti – Pojem ‚dajatev iz socialne varnosti‘ – Individualna presoja osebnih potreb prosilca – Upoštevanje sredstev prosilca pri izračunu zneska dajatev“

V zadevi C-372/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour administrative d'appel de Nancy (pritožbeno upravno sodišče v Nancyju, Francija) z odločbo z dne 31. maja 2018, ki je na Sodišču prispela 7. junija 2018, v postopku

Ministre de l'Action et des Comptes publics

proti

g. in ge. Raymond Dreyer,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Levits in C. Vajda (poročevalci), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za g. in go. Dreyer J. Schaeffer, avocat,
- za francosko vlado D. Colas in R. Coesme, agenta,
- za Evropsko komisijo D. Martin in M. Van Hoof, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med ministre de l'Action et des Comptes publics (minister za javno politiko in javne račune, Francija) na eni strani ter g. in go. Raymond Dreyer, francoskima davčnima rezidentoma, vključenima v švicarski sistem socialne varnosti (v nadaljevanju: zakonca Dreyer), na drugi strani, in sicer zaradi plačila prispevkov in odtegljajev, ki sta jih ti osebi bili dolžni plačati za leto 2015 iz naslova dohodkov iz kapitala.

Pravni okvir

Pravo Unije

Sporazum o prostem pretoku oseb

3 Evropska skupnost in njene države članice na eni strani ter Švicarska konfederacija na drugi strani so 21. junija 1999 podpisale sedem sporazumov, med katerimi je tudi Sporazum o prostem pretoku oseb (UL 2009, L 353, str. 71; v nadaljevanju: Sporazum o prostem pretoku oseb). S Sklepom Sveta in Komisije glede sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju z dne 4. aprila 2002 o sklenitvi sedmih sporazumov s Švicarsko konfederacijo (2002/309/ES, Euratom) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 41, str. 89) so bili ti sporazumi v imenu Skupnosti odobreni in so začeli veljati 1. junija 2002.

4 V preambuli Sporazuma o prostem pretoku oseb je navedeno, da so pogodbenice „odločene, da med seboj omogočijo prosti pretok oseb na podlagi pravil, ki se uporabljajo v Evropski skupnosti“.

5 Člen 8 tega sporazuma, naslovljen „Koordinacija sistemov socialne varnosti“, določa:

„Pogodbenice v skladu s Prilogo II predvidijo koordinacijo sistemov socialne varnosti, zlasti z namenom:

- (a) zagotovitve enake obravnave;
- (b) določitve zakonodaje, ki se uporablja;
- (c) seštevanja vseh dob, ki jih upoštevajo nacionalne zakonodaje zadevnih držav za namen pridobitve in ohranitve pravice do dajatev in izračuna dajatev;
- (d) izplačevanja dajatev osebam, ki prebivajo na ozemlju pogodbenic;
- (e) spodbujanja medsebojne upravne pomoči ter sodelovanja med organi in institucijami.“

6 V Prilogi II k navedenemu sporazumu, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 1/2012 Skupnega odbora, ustanovljenega z istim sporazumom, z dne 31. marca 2012 (UL 2012, L 103, str. 51), člen 1 določa:

„1. Pogodbenici se dogovorita, da bosta v zvezi s koordinacijo sistemov socialne varnosti med seboj uporabljali zakonodajo Evropske unije, ki je navedena, kot je bila spremenjena, v oddelku A te priloge, oziroma pravila, enakovredna pravilom iz navedene zakonodaje.

2. Pojem ‚država(‑e) ‑lanica(‑e)‘, ki ga vsebuje zakonodaja iz oddelka A te priloge, se razume tako, da poleg držav, ki jih zajemajo ustrezna zakonodaja Evropske unije, vključuje tudi Švico.“

7 Oddelek A te priloge napotuje med drugim na Uredbo št. 883/2004.

Uredba št. 883/2004

8 ‑len 3(1) in (3) Uredbe št. 883/2004 določa:

„1. Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

- (a) dajatve za bolezen;
- (b) dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo;
- (c) dajatve za invalidnost;
- (d) dajatve za starost;
- (e) dajatve za preživele osebe;
- (f) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni;
- (g) pomoči ob smrti;
- (h) dajatve za brezposelnost;
- (i) dajatve pred upokojitvijo;
- (j) družinske dajatve.

[...]

3. Ta uredba se uporablja tudi za posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, iz ‑lena 70.“

9 ‑len 11(1) te uredbe določa:

„Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države ‑lanice. Ta zakonodaja se določa v skladu s tem naslovom.“

Francosko pravo

10 ‑len 1600‑0 Fa code général des impôts (splošni davčni zakonik) je v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v glavni stvari, določal:

„I. – Socialni odtegljaj od dohodka od premoženja se določa v skladu z določbami ‑lena L. 245‑14 code de la sécurité sociale [(zakonik o socialni varnosti)].

[...]“

11 ‑len L. 245‑16 code de la sécurité sociale (zakonik o socialni varnosti) je v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v glavni stvari, določal:

„I. – Stopnja socialnih odtegljajev, navedenih v ‑lenih L. 245‑14 in L. 245‑15 se določa na 4,5

%.

II. – Prihodek od odtegljajev, navedenih v točki I, se razdeli tako:

– del v višini 1,15 % je namenjen državnemu solidarnostnemu skladu za samostojnost;

[...]"

12 Člen L. 14¹⁰1 code de l'action sociale et des familles (zakonik o socialnem varstvu in družini) določa:

„I. – Naloge državnega solidarnostnega sklada za samostojnost so:

1. prispevati k financiranju preprečevanja izgube samostojnosti starejših oseb in invalidov ter pomoči v primeru take izgube samostojnosti, na domu ali v ustanovi, in k financiranju podpore za svojce, ki zanje skrbijo, ob upoštevanju enakega obravnavanja zadevnih oseb na celotnem ozemlju;

[...]

10. prispevati k financiranju naložb, namenjenih razvijanju tehničnih in varnostnih standardov, posodabljanju delovnih prostorov ter ustvarjanju novih prostih mest v ustanovah pa tudi v socialnih in zdravstveno-socialnih službah;

[...]"

13 Člen L. 14¹⁰4 tega zakonika določa:

„Prihodke, namenjene državnemu solidarnostnemu skladu za samostojnost, sestavljajo:

[...]

2. Dodatni prispevek k socialnemu odtegljaju, navedenemu v členu L. 245¹⁴ zakonika o socialni varnosti, in dodatni prispevek k socialnemu odtegljaju, navedenemu v členu L. 245¹⁵ istega zakonika. Ta dodatna prispevka se izražunata, preverjata, pobirata in uveljavljata pod enakimi pogoji in pod enakimi sankcijami, kot veljajo za ta socialna odtegljaja. Njuna stopnja je določena na 0,3 %;

[...]"

14 Člen L. 232¹ navedenega zakonika določa:

„Vse starejše osebe s stalnim prebivališčem v Franciji, ki ne morejo same nositi posledic pomanjkanja ali izgube samostojnosti zaradi svojega fizičnega ali duševnega stanja, imajo pravico do dodatka za osebno samostojnost, ki omogoča oskrbo glede na njihove potrebe.

Ta dodatek, za katerega veljajo enaki pogoji na celotnem državnem ozemlju, je namenjen osebam, ki ne glede na oskrbo, ki jo lahko prejemajo, potrebujejo pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih opravil ali katerih stanje zahteva reden nadzor.“

15 Člen L. 232² istega zakonika določa:

„Dodatek za osebno samostojnost, ki ima naravo prejemka v naravi, se v predpisanih cenovnih okvirih dodeli vsem osebam, ki zanj zaprosijo, dokažejo stalno in redno prebivališče ter izpolnjujejo zakonsko določene pogoje glede starosti in izgube samostojnosti, ki se oceni na

podlagi nacionalne lestvice, ki se prav tako zakonsko predpiše.“

16 člen L. 232²⁴ zakonika o socialnem varstvu in družini določa:

„Dodatek za osebno samostojnost ustreza znesku deleža na²⁵ rta pomo²⁶ i, ki ga upravi²⁷ enec pomo²⁸ i koristi, zmanjšan za njegovo udeležbo.

Ta udeležba se izra²⁹ una in ažurira 1. januarja vsako leto, in sicer glede na njegova sredstva, ugotovljena v skladu s pogoji iz členov L. 132³⁰ 1 in L. 132³¹ 2, ter glede na znesek na³² rta pomo³³ i, v skladu z nacionalno lestvico, revalorizirano vsako leto 1. januarja ob upoštevanju člena L. 232³⁴ 3³⁵ 1.

[...]“

17 člen L. 245³⁶ 1 tega zakonika določa:

„I. – Vsaka invalidna oseba s stalnim in rednim prebivališ³⁷ em v metropolitanski Franciji, v skupnostih, navedenih v členu L. 751³⁸ 1 zakonika o socialnem varstvu, ali v skupnosti Saint-Pierre in Miquelon, ki še ni dosegla z uredbo dolo³⁹ ene starosti in katere invalidnost izpolnjuje merila iz uredbe, pri čemer se zlasti upoštevata narava in obseg nadomestila, potrebnega glede na na⁴⁰ rto⁴¹ vano življenje, ima pravico do nadomestila, ki ima naravo prejemka v naravi in ga upravi⁴² enec lahko po svoji izbiri prejme v naravi ali denarju.

Če oseba izpolnjuje starostne pogoje, ki omogo⁴³ ajo pridobitev pravice do dodatka, dolo⁴⁴ enega v členu L. 541⁴⁵ 1 zakonika o socialni varnosti, se dostop do nadomestila dodeli pod pogoji, dolo⁴⁶ enimi v odstavku III tega člena.

Če ima upravi⁴⁷ enec do nadomestila pravico enake narave iz naslova sistema socialne varnosti, se zneski, pla⁴⁸ ani iz tega naslova, odštejejo od zneska nadomestila v skladu s pogoji, dolo⁴⁹ enimi z uredbo.

[...]“

18 člen L. 245⁵⁰ 6 navedenega zakonika določa:

„Nadomestilo se dodeli na podlagi cen in zneskov, dolo⁵¹ enih glede na naravo izdatka, v okviru stopenj zagotavljanja podpore, ki se lahko razlikujejo glede na sredstva upravi⁵² enca. Najvišji zneski, cene in stopnje podpore so dolo⁵³ eni z odlokom ministra, pristojnega za invalidne osebe. Pogoji in trajanje dodelitve te dajatve so opredeljeni z uredbo.

Iz sredstev, ki se upoštevajo za dolo⁵⁴ itev stopnje zagotavljanja podpore iz prejšnjega odstavka, so izklju⁵⁵ eni:

- dohodki od poklicne dejavnosti zadevne osebe;
- za⁵⁶ asna pla⁵⁷ ila, dajatve in dosmrtna rente, ki jih prejemajo žrtve nesre⁵⁸ pri delu ali njihovi vzdrževalci, navedeni v to⁵⁹ ki 8 člena 81 splošnega dav⁶⁰ nega zakonika;
- nadomestni dohodki, katerih seznam se zakonsko dolo⁶¹ i;
- dohodki iz dejavnosti zakonca, partnerja, osebe, s katero je zadevna oseba sklenila civilnopravno pogodbo o solidarnosti, družinskega negovalca, ki med bivanjem na domu zadevne osebe zagotavlja u⁶² inkovito pomo⁶³ , in tudi staršev zadevne osebe, kadar ima zadevna oseba stalno prebivališ⁶⁴ e pri njih;
- dosmrtna rente, navedene v to⁶⁵ ki 2 odstavka I člena 199g splošnega dav⁶⁶ nega zakonika,

kadar si jih je zase zagotovila invalidna oseba sama ali so jih v njeno korist zagotovili njeni starši ali njen zakoniti zastopnik, njeni stari starši, njeni bratje in sestre ali njeni otroci;

– določene socialne dajatve s posebnim ciljem, katerih seznam se zakonsko določi.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

19 Zakonca Dreyer sta francoska državljana, ki stalno prebivata v Franciji, v tej državi niti nima imata tudi davčno rezidentstvo. G. Dreyer, ki je zdaj upokojen, je poklicno kariero opravil v Švici, oba z ženo pa sta bila vključena v švicarski sistem socialne varnosti.

20 Francoski davčni organi so z odločbo o odmeri z dne 31. oktobra 2016, ki je bila potrjena z odločbo z dne 6. decembra 2016, odločili, da sta zakonca Dreyer – iz naslova dohodka od premoženja, prejetega v Franciji v letu 2015 v obliki dohodkov iz kapitala – zavezanca za plačilo splošnega socialnega prispevka, prispevka za vračilo socialnega dolga, socialnega odtegljaja in dodatnega prispevka k njemu ter solidarnostnega prispevka (v nadaljevanju: skupaj: zadevni prispevki in odtegljaji). Zadnjenavedeni pomagajo pri financiranju treh francoskih organizacij, in sicer Fonds de solidarité vieillesse (solidarnostni sklad za starost; v nadaljevanju: FSV), Caisse d'amortissement de la dette sociale (sklad za odplačilo socialnega dolga; v nadaljevanju: CADES) in Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (državni solidarnostni sklad za samostojnost; v nadaljevanju: CNSA).

21 Ker sta zakonca Dreyer menila, da so bile dajatve, s katerimi upravljajo FSV, CADES in CNSA in ki se financirajo iz zadevnih prispevkov in odtegljajev, dajatve iz socialne varnosti, sta pri tribunal administratif de Strasbourg (upravno sodišče v Strasbourgu, Francija) izpodbijala svojo zavezanost za plačilo navedenih prispevkov in odtegljajev, saj sta bila že vključena v švicarski sistem socialne varnosti in nista bila zavezana prispevati k financiranju francoskega sistema socialne varnosti, in sicer zaradi načela uporabe ene socialne zakonodaje, ki izhaja iz Uredbe št. 883/2004. Tribunal administratif de Strasbourg (upravno sodišče v Strasbourgu) je s sodbo z dne 11. julija 2017 tožbi zakoncev Dreyer ugodilo ter ju oprostilo plačila zadevnih prispevkov in odtegljajev.

22 Minister za javno politiko in javne razpise je zato zoper to sodbo vložil pritožbo pri predložitvenem sodišču, cour administrative d'appel de Nancy (pritožbeno upravno sodišče v Nancyju, Francija).

23 Zadnjenavedeno sodišče je najprej – tako kot tribunal administratif de Strasbourg (upravno sodišče v Strasbourgu) – potrdilo, da je bilo ustrezno zakonca Dreyer oprostiti dela zadevnih prispevkov in odtegljajev, namenjenih FSV in CADES, in sicer splošnega socialnega prispevka, prispevka za vračilo socialnega dolga, solidarnostnega prispevka in dela socialnega odtegljaja. Po mnenju predložitvenega sodišča ima ta del zadevnih prispevkov in odtegljajev neposredno in dovolj upoštevno zvezo z določenimi področji socialne varnosti in zato zanj velja načelo uporabe ene zakonodaje, ki ga določa člen 11(1) Uredbe (ES) št. 883/2004. Tako naj zakonca Dreyer – ker sta vključena v švicarski sistem socialne varnosti – v skladu s sodno prakso iz sodbe z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), v Franciji ne bi bila zavezana za plačilo socialnih prispevkov in odtegljajev, namenjenih financiranju francoskega sistema socialne varnosti.

24 Nasprotno pa predložitveno sodišče dvomi o tem, ali je mogoče tudi za del CNSA namenjenih zadevnih prispevkov in odtegljajev – in sicer del socialnega odtegljaja in dodatnega prispevka – šteti, da gre za financiranje dajatev iz socialne varnosti v smislu Uredbe št. 883/2004 in da ima tako neposredno in dovolj upoštevno zvezo z določenimi področji socialne varnosti.

25 V zvezi s tem predložitveno sodišče opozarja – pri čemer se sklicuje na točko 37 sodbe z

dne 21. februarja 2006, Hosse (C-286/03, EU:C:2006:125) – da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je dajatev mogoče šteti za „dajatev iz socialne varnosti“, če se po eni strani upravičencem dodeli na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne individualne ali diskrecijske presoje osebnih potreb, in če se po drugi strani nanaša na eno od tveganj, izrecno naštetih v členu 3(1) Uredbe št. 883/2004.

26 Glede dveh dajatev CNSA, ki se deloma financirata z zadevnimi prispevki in odtegljaji, in sicer gre za dodatek za osebno samostojnost (v nadaljevanju: APA) in nadomestilo za invalidnost (v nadaljevanju: PCH), predložitveno sodišče meni, da je izpolnjen drugi pogoj, naveden v prejšnji točki. Nasprotno pa se sprašuje, ali se lahko prvi pogoj šteje za popolnoma izpolnjen. Predložitveno sodišče namreč – prav ugotavlja, da se APA in PCH dodeljujeta na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne diskrecijske presoje osebnih potreb prosilca – poudarja, pri čemer sledi trditvi ministra za javno politiko in javne razpore, da pa je mogoče, da bi se za APA in PCH ne moglo šteti, da se dodeljujeta brez individualne presoje osebnih potreb upravičencev, saj je njihov znesek odvisen od ravni sredstev teh upravičencev ali se glede na ta sredstva razlikuje.

27 V teh okoliščinah je cour administrative d'appel de Nancy (pritožbeno upravno sodišče v Nancyju) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali imajo prispevki, namenjeni [CNSA], ki prispevajo k financiranju [APA in PCH], neposredno in dovolj upoštevno zvezo z določenimi področji socialne varnosti, naštetimi v členu 3 Uredbe št. 883/2004, in zato spadajo na področje uporabe te uredbe zgolj zato, ker se ti dajatvi nanašata na eno od tveganj, naštetih v navedenem členu 3, in se dodelita na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne diskrecijske presoje?“

Vprašanje za predhodno odločanje

28 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3 Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da se lahko za dajatve, kakršni sta APA in PCH – za njihovo opredelitev za „dajatve iz socialne varnosti“ v smislu te določbe – šteje, da so dodeljene brez vsakršne individualne presoje osebnih potreb upravičenca, medtem ko je izražun njihovega zneska odvisen od sredstev upravičenca ali se glede na ta sredstva razlikuje.

29 Uvodoma je treba opozoriti, da člen 8 Sporazuma o prostem pretoku oseb določa, da pogodbenice v skladu s Prilogo II k navedenemu sporazumu določijo koordinacijo sistemov socialne varnosti zlasti za določitev predpisov, ki jih je treba uporabiti, in izplačevanje dajatev osebam, ki prebivajo na ozemlju pogodbenic. V točki 1 oddelka A Priloge II k temu sporazumu pa je določeno, da se med pogodbenicami uporablja Uredba št. 883/2004. Ker pa se v skladu s členom 1(2) Priloge II k navedenemu sporazumu „pojem ‚država(č) članica(č)‘, ki ga vsebuje zakonodaja iz oddelka A te priloge, razume tako, da poleg držav, ki jih zajema [...] ustrezna zakonodaja Evropske unije, vključuje tudi Švico“, je tako z določbami te uredbe zajeta tudi Švicarska konfederacija (sodba z dne 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, točka 28).

30 V teh okoliščinah položaj tožečih strank iz postopka v glavni stvari, ki sta državljana države članice in ki sta vključena v švicarski sistem socialne varnosti, spada na področje uporabe Uredbe št. 883/2004 (glej po analogiji sodbo z dne 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, točka 29).

31 Glede bistva zastavljenega vprašanja je treba opozoriti, da razlika med dajatvami, ki spadajo na področje uporabe Uredbe št. 883/2004, in dajatvami, ki na to področje uporabe ne spadajo, v bistvu temelji na konstitutivnih elementih vsake dajatve, zlasti njenih ciljih in njenih

pogojih dodelitve, in ne na tem, ali je dajatev z nacionalno zakonodajo opredeljena za dajatev iz socialne varnosti (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 5. marca 1998, Molenaar, C?160/96, EU:C:1998:84, to?ka 19; z dne 16. septembra 2015, Komisija/Slovaška, C?433/13, EU:C:2015:602, to?ka 70, in z dne 25. julija 2018, A (pomo? za invalidno osebo), C?679/16, EU:C:2018:601, to?ka 31).

32 Tako je iz ustaljene sodba prakse Sodiš?a razvidno, da je dajatev mogo?e šteti za „dajatev iz socialne varnosti“, ?e je po eni strani upravi?encem dodeljena na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne individualne ali diskrecijske presoje osebnih potreb, in ?e se po drugi strani nanaša na eno od tveganj, izrecno naštetih v ?lenu 3(1) Uredbe št. 883/2004 (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 27. marca 1985, Hoeckx, 249/83, EU:C:1985:139, to?ke od 12 do 14; z dne 16. septembra 2015, Komisija/Slovaška, C?433/13, EU:C:2015:602, to?ka 71, in z dne 25. julija 2018, A (pomo? za invalidno osebo), C?679/16, EU:C:2018:601, to?ka 32).

33 Glede prvega pogoja, omenjenega v prejšnji to?ki, je treba opozoriti, da je izpolnjen, kadar je dodelitev dajatve opravljena glede na objektivna merila, ki, ?e so izpolnjena, dajejo pravico do te dajatve, ne da bi pristojni organ lahko upošteval druge osebne okoliš?ine (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 16. julija 1992, Hughes, C?78/91, EU:C:1992:331, to?ka 17; z dne 16. septembra 2015, Komisija/Slovaška, C?433/13, EU:C:2015:602, to?ka 73, in z dne 25. julija 2018, A (pomo? za invalidno osebo), C?679/16, EU:C:2018:601, to?ka 34).

34 V zvezi s tem je treba navesti, da je Sodiš?e – glede dajatev, ki se dodelijo ali zavrnejo oziroma katerih znesek se izra?una ob upoštevanju zneska prejemkov upravi?enca – že presodilo, da dodelitev takšnih dajatev ni odvisna od individualne presoje osebnih potreb prosilca, ?e gre za objektivno in zakonsko dolo?eno merilo, ki daje pravico do te dajatve, ne da bi pristojni organ mogel upoštevati druge osebne okoliš?ine (glej v tem smislu sodbe z dne 2. avgusta 1993, Acciardi, C?66/92, EU:C:1993:341, to?ka 15; z dne 18. julija 2006, De Cuyper, C?406/04, EU:C:2006:491, to?ka 23, in z dne 16. septembra 2015, Komisija/Slovaška, C?361/13, EU:C:2015:601, to?ka 52).

35 Poleg tega je Sodiš?e v to?ki 38 sodbe z dne 25. julija 2018, A (pomo? za invalidno osebo) (C?679/16, EU:C:2018:601), pojasnilo, da se mora – zato, da bi se lahko štelo, da prvi pogoj, naveden v to?ki 32 te sodbe, ni izpolnjen – diskrecijska presoja potreb upravi?enca do dajatve, opravljena od pristojnega organa, nanašati predvsem na možnost pridobitve pravice do te dajatve. Te ugotovitve veljajo *mutatis mutandis* za individualno presojo potreb upravi?enca do dajatve, opravljeno od pristojnega organa.

36 Glede dajatev, obravnavanih v postopku v glavni stvari, iz spisa, predloženega Sodiš?u, izhaja, da ima vsaka oseba, stara najmanj 60 let, pri kateri je podana izguba samostojnosti glede na vnaprej dolo?ena merila in ki ima stalno in redno prebivališ?e v Franciji, pravico do APA. Do PCH pa je upravi?ena vsaka invalidna oseba, ki je na?eloma mlajša od 60 let, ki ima stalno in redno prebivališ?e v Franciji ter katere invalidnost izpolnjuje nekatera vnaprej dolo?ena merila. Ni sporno, da je dostop do teh dveh dajatev neodvisen od sredstev prosilca. ?eprav se ta sredstva upoštevajo za dolo?itev dejanskega zneska, ki bo izpla?an upravi?encu, pa iz ?lenov L. 232?4 in L. 245?6 zakonika o socialnem varstvu in družini izhaja, da se ta znesek izra?una v bistvu na podlagi objektivnih meril, ki se brez razlikovanja uporabljajo za vse upravi?ence glede na njihovo raven sredstev.

37 Tako iz teh dolo?b zakonika o socialnem varstvu in družini izhaja, da upoštevanje sredstev upravi?enca ne zadeva pridobitve pravice do APA in PCH, temve? na?ine izra?unanja teh dajatev, saj se morata ti dajatvi dodeliti, kadar prosilec izpolnjuje – neodvisno od ravni svojih sredstev – pogoje za pridobitev pravice do navedenih dajatev.

38 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da upoštevanje sredstev upravičenca izključno za namene izračuna dejanskega zneska APA ali PCH na podlagi objektivnih in zakonsko določenih meril ne vključuje individualne presoje osebnih potreb tega upravičenca, opravljene od pristojnega organa.

39 V nasprotju s tem, kar navaja francoska vlada v pisnem stališču, potreba po tem, da se za namen dodelitve APA in PCH oceni stopnja izgube samostojnosti ali invalidnosti prosilca, prav tako ne vključuje individualne presoje osebnih potreb tega prosilca. Kot namreč izhaja iz spisa, predloženega Sodišču, oceno „izgube samostojnosti“ (za APA) in „invalidnosti“ (za PCH) opravi zdravnik ali strokovnjak zdravstveno-socialne delovne skupine ali multidisciplinarne delovne skupine ob upoštevanju vnaprej določenih lestvic, seznamov in referenčnih vrednosti, torej – v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 34 te sodbe – na podlagi objektivnih in zakonsko določenih meril, ki, takoj ko so izpolnjena, omogočajo pridobitev pravice do ustrezne dajatve. V teh okoliščinah ni mogoče trditi, da je dodelitev APA in PCH odvisna od individualne presoje osebnih potreb prosilca v smislu sodne prakse, navedene v točki 32 te sodbe.

40 Poleg tega in v nasprotju s tem, kar zatrjuje francoska vlada v pisnem stališču, APA in PCH ni mogoče opredeliti kot „posebnih denarnih dajatev, za kateri se ne plačujejo prispevki“ v smislu člena 3(3) Uredbe št. 883/2004. Ker namreč tako iz zgornjih preudarkov kot ugotovitev predložitvenega sodišča, navedenih v točki 26 te sodbe, izhaja, da sta kumulativna pogoja, navedena v točki 32 te sodbe, izpolnjena ter da je treba APA in PCH opredeliti kot „dajatvi iz socialne varnosti“, ni treba preverjati, ali se ti dajatvi lahko štejeta tudi za „posebni denarni dajatvi, za kateri se ne plačujejo prispevki“, saj je Sodišče že razsodilo, da se ti kategoriji medsebojno izključujeta (glej v tem smislu sodbi z dne 21. februarja 2006, Hosse, C-286/03, EU:C:2006:125, točka 36, in z dne 16. septembra 2015, Komisija/Slovaška, C-433/13, EU:C:2015:602, točka 45).

41 Glede na vse zgornje preudarke je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3 Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da se za dajatve, kakršni sta APA in PCH, mora – za njihovo opredelitev za „dajatve iz socialne varnosti“ v smislu te določbe – šteti, da so dodeljene brez vsakršne individualne presoje osebnih potreb upravičenca, če se sredstva tega upravičenca upoštevajo izključno za izračun dejanskega zneska teh dajatev na podlagi objektivnih in zakonsko določenih meril.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti je treba razlagati tako, da se za dajatve, kakršni sta dodatek za osebno samostojnost in nadomestilo za invalidnost, mora – za njihovo opredelitev za „dajatve iz socialne varnosti“ v smislu te določbe – šteti, da so dodeljene brez vsakršne individualne presoje osebnih potreb upravičenca, če se sredstva tega upravičenca upoštevajo izključno za izračun dejanskega zneska teh dajatev na podlagi objektivnih in zakonsko določenih meril.

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.